

CORRECTIONELE RECHTBANK VAN TURNHOUT,

18 DECEMBER 1998

Inzake: Openbaar Ministerie, - X -,

Tegen: A, B

Beklaagd van: te Westerlo op 26 januari 1997.

- A. Bij inbreuk op de art. 1 lid 1 en lid 2, 1° en 6 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, zoals gewijzigd bij de wet van 12 april 1994, in openbare bijeenkomsten of plaatsen en in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is maar toegankelijk voor een aantal personen, die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, heeft aangezet tot discriminatie, heet of geweld jegens wegens haar ras, haar huidskleur, haar afkomst, of haar nationale of etnische afstamming.
- B. ... die klacht doet, hetzij door daden, hetzij door geschriften, prenten of zinnebeelden, beledigd te hebben, met de omstandigheid dat de feiten gepleegd werden:
- hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen,
 - hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen, die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken,
 - hetzij in om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen.

(. . .)

Beklaagden betwisten formeel de hen ten laste gelegde feiten.

Op 27 januari 1997 legde - X - klacht neer omdat beklaagden haar hadden uitgescholden voor "zwarte" en meer bepaald zou eerste beklaagde op 26 januari 1997 tegen haar gezegd hebben: *"Zeg, zwarte, wilt gij niet met ons werken?"*.

De feiten deden zich voor in het restaurant waar - X - tewerkgesteld was als dienstster.

Op 31 januari 1997 verklaarde een getuige, eveneens tewerkgesteld in het voornoemde restaurant, dat tweede beklaagde tegen haar zei: *"Die zwarte zal weeral niets aan het doen zijn zeker"*, terwijl eerste beklaagde haar zei: *"Die zwarte werkt niet graag zeker"*.

Het is duidelijk dat dergelijke uitspraken en uitlatingen onder toepassing vallen van art. 1 lid 1 en lid 2.1° van de wet van 30 juli 1981, waarin verwezen wordt naar de omstandigheden van art. 444 Strafwetboek.

Beide beklaagden hebben de voornoemde uitspraken gedaan in een restaurant, zijnde een openbare plaats die voor iedereen toegankelijk is, en dit op een ogenblik dat verscheidene personen aanwezig waren, waaronder ook de genaamde getuigde.

Evenzo staat het vast dat beide beklaagden een welomschreven doelstelling hadden bij het aanzetten tot discriminatie, rassenscheiding, haat of geweld.

De bewoordingen *"Die zwarte werkt niet graag zeker"* vertolken duidelijk het intentioneel karakter om aan te sporen tot discriminatie en haat op grond van de huidskleur van de genaamde - X - waardoor deze ook beledigd werd.

De feiten zijn derhalve lastens beide beklaagden afdoende bewezen. Zij zijn in hoofde van beklaagden de uiting van eenzelfde misdadig opzet, zodat conform art. 65 van het Strafwetboek slechts één straf, de zwaarste, dient uitgesproken.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met de concrete ernst der feiten en het blanco strafregister van beide beklaagden.

Op burgerlijk gebied:

De gevorderde morele vergoeding wordt in billijkheid herleid tot 10.000 frank, meer intresten en kosten.

Gezien de bepalingen (. . .)

Om deze redenen,

DE RECHTBANK,

vonnissende op tegenspraak:

Veroordeelt beklaagden, wegens voormelde vermengde tenlasteleggingen A en B, ieder tot een geldboete van vijftig frank, verhoogd wordt met 1990 opdecimen en gebracht op: tienduizend frank voor ieder van hen en bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenzitting van acht dagen voor ieder van hen;

En aangezien beklaagden nog geen veroordeling opgelopen hebben tot een criminele of een correctionele straf van meer dan twaalf maanden gevangenzitting en een maatregel van genadigheid van aard is om hun verbetering te doen hopen;

Verleent gewoon uitstel van uitvoering gedurende een periode van drie jaar voor de gehele geldboete lastens ieder van hen uitgesproken.

(. . .)

OP BURGERLIJK GEBIED:

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en ten dele gegrond.

Diensvolgens, veroordeelt beklaagden - in solidum - om te betalen aan de burgerlijke partij de som van tienduizend frank (10.000 frank) als morele schadevergoeding, meer de vergoedende intresten vanaf 26 januari 1997, de gerechtelijke intresten vanaf heden en de kosten dezer partij, belopende in het geheel en tot op heden nihil.